

Příloha č. 1

E-mailová komunikace s Radkou Denemarkovou

Pavla Danielkova 15.6. 2013 14:40

Dobrý den, paní Denemarková,
jsem studentka Pedagogické fakulty UK (ČJ-ZSV) a píše bakalářskou práci o Vašem nejnovějším románě Kobold, která nese název *Kobold jako čtenářská zkušenost*.

Stále se mi vynořují dvě otázky, na které jsem v žádném rozhovoru ani ve Vašem životopise nenašla odpověď, ale zdají se mi pro interpretaci Kobolda důležité.

První otázka se váže k Vaším kořenům, z jaké pocházíte rodiny (židovské, německé) a tedy do jaké míry je výběr tématu Vašich knih autobiografický a osobní?

Druhý dotaz se týká Vašeho vztahu k Bohu. Ve Vaší próze nacházím mnoho biblických symbolů, "doslov" k části Přebytky něhy se mi dokonce jeví jako podobenství. Projevuje se v tom Vaše osobní víra v Boha?

Získané informace by byly použity pouze do mé bakalářské práce. Budu ráda, pokud si najdete čas a na mé otázky odpovíte. Zároveň pochopím, pokud ne, protože se jedná o dotazy velmi osobní.

Děkuji Vám a přeji hezký den,

Pavla Danielková

Radka Denemarková 18.6.2013 13:49

Milá Pavlo Danielková,

odpovídám trochu ve spěchu, neb jsem na čtení v Rakousku:

"První otázka se váže k Vaším kořenům, z jaké pocházíte rodiny (židovské, německé) a tedy do jaké míry je výběr tématu Vašich knih autobiografický a osobní?"

- Pocházím z české rodiny, narodila jsem se v Kutné Hoře, ale celý život vnímám, co tento prostor, tedy prostor Čech a celé střední Evropy, spoluutvářelo, čím nasákl a co utváří naši mentalitu. A spolužití s Němci a židy po staletí prostě nelze přehlédnout. V linii tatínkově židovští předci jsou. A od osmi let jsem měla soukromou učitelku němčinu Věru Kádnerovou, kterou

jsem milovala, se kterou jsme se přátelila až do smrti. To všechno se samozřejmě ve mně mísí a o tom všem přemýšlím. Ale to jsem jen drobnosti, nad kterými jsme se zamyslela až s Vaší otázkou. Při psaní moje mysl funguje jinak a osobní záležitosti jdou stranou. Potřebuji se soustředit na množství témat, která mně nedávají spát, a potřebuji stát s bičem nad jazykem. Jde spíš o obecně antropologické studium modelových situací a chování, které je vlastní lidem na této planetě, jen kulisy se mění. Moje „kulisy“ jsou středoevropské vlastně jen proto, že jsem se náhodou narodila právě zde.

"Druhý dotaz se týká Vašeho vztahu k Bohu. Ve Vaší próze nacházím mnoho biblických symbolů, "doslov" k části Přebytky něhy se mi dokonce jeví jako podobenství. Projevuje se v tom Vaše osobní víra v Boha?"

- S biblickými symboly pracuji často. Nejsem věřící člověk. Tedy v tom smyslu, že bych byla členkou nějaké církve. Mám svoji víru, spíše utopickou, která nesouvisí s náboženstvím (všechna mne ale samozřejmě zajímají). Mytický rozměr Kobolda vyžadoval i odkazy tohoto druhu a mě metaforické, (biblické, chcete-li), psaní strhává a zajímá čím dál více, protože může svou interpretační otevřeností postihnout pravdu o lidském údělu. A doslov k Přebytkům něhy skutečně podobenstvím je. Dokonce se ukazuje, že velice aktuálním, protože ho nyní chtějí na všech zahraničních čteních a je vnímán i jako přesný "popis" možností ženského údělu, po dnešek. Právě toto podobenství je velice osobní. Do něho jsme zatavila svůj život, život v kůži ženy. A biblické odkazy používám ve všech svých dílech, nejvíce v Penězích od Hitlera (jablka, čočka, prst v ráně, obětní beránek atd.) a v Koboldovi i v románu, na kterém pracuji nyní, jdu ještě dál k "čisté" formě. A protože Gitě v Penězích od Hitlera je dáno žít v středoevropském prostoru, nelze neprosvětlit lidským osudem kostlivce, které máme ve skříni. Důležitou roli hraje jazyk a groteskní způsob vyprávění. Vše je zároveň symbolem (dítě se narodí, ale hlavu mu okamžitě odsekne, protože narozením má cejch: pohlaví, náboženství, jazyka.) Pozorovala jsem Gitu mezi dvěma body, mezi zrozením a smrtí, body, které se týkají každého z nás. A víc mě zajímá, jak se kdo popere s tím, co na něho naválí osud, než jak si kdo poradí s úkoly, které si vymyslí sám. Protože v životě každého z nás nastává chvíle, kdy je zpochybněno vše, celý dosavadní život, partneři ... a ta pochybnost se rozrůstá. To je věčné téma. Vrchní nátěr je čtivý, groteskní, napínavý. Pro každého. Za ním se skrývají a krčí vrstvy a příběhy další, až po aluze, významotvorná jména, modelové situace, které něco

vypovídají o bytí, o čase mezi zrozením a smrtí, o tom, čím tento čas naplnit, osmyslnit a proč. Proto hamletovskou lebku na počátku drží v ruce dítě. Proto je tu citována věta z Karla Jasperse o metafyzické vině, z Pavlova Listu korintským, biblické odkazy (jablka, čůčka, prst vložený do rány/do země atd.). Jako když si člověk nejprve prohlédne u domu venkovní omítku a plot, ale teprve když vejde (což předpokládá, že se vejít nebojí, že je vejít ochoten a schopen), prochází pokoji, zákoutími, půdou a sklepeními, které dosud viděné rozezvučí novými tóny.

Já se ve svém životě i psaní ztotožňuji s větou, která byla napsána pro mne. Moje motto. Pavlovy listy Korintským. "Je někdo sláb, abych já nebyl sláb spolu s ním? Propadá někdo pokušení, abych já se tím netrápil?"

Milá Pavlo,

Děkuji za čas, který věnujete Koboldovi...pokud budete cokoliv potřebovat, kdykoliv se obraťte...a 11.7. bych měla mít čtení na univerzitě v rámci letní školy... bylo by možné si Vaši práci přečíst? ...přeposílám i odkaz na některé rozhovory..

...mějte se hezky...

Radka Denemarková

PhDr.Radka Denemarková, Ph.D.